

337. Επιγραφή.

Γ Ι Λ Α Ι Δ Λ
Α Μ Μ Μ
Υ Α
Α Λ Α Α Κ Ρ Υ

Ζητεῖται ή ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

* Εστάλη υπό τῆς Ἐλλοδας

338. Μαγικὸν Γράμμα μετ² Ακροσηκίδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἔνδον γράμματος ἔκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἔνδον συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦ ἀλλα τόσαι λέξεις, τῶν ὅποιων τάργκικα νάποτελοῦν κατὰ σειράν ἐπίθετον:

βοῦς, δετός, οἶκος, οείω.

* Εστάλη υπό τῆς Αἰματοθέρετου Μακεδονίας

339. Εξαπλή Ακροσηκίδης.

Τάρχικά τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν ἐπίρρημα, τὰ δεύτερα ἀντωνυμικὸν ἐπίθετον, τὰ τρίτα ὑλὴν ἡραιστειογένη, τὰ τέταρτα βαχικὸν ἐπιφύνημα, τὰ πέμπτα συνώνυμον μὲ τὸ κυνήγιον, καὶ τὰ ἕκτα φράχαιον ποταμόν.

1. Παροιμιῶν ἀκρωτήριον τῆς Ἐλλάδος:
2. Ρῆμα σύνθετον, συνώνυμον σχεδόν μὲ τὸ λάππω.
3. Ιερὰ σημαῖα.
4. Κερπός εὐώδης εξωτικός.

* Εστάλη υπό τῆς Εὐγενοῦς Φιλοδοξίας

340. Φωτηντόλιπον.

* - π - γλ - πυρτ - τρφ - με

γ - τ - * - γρτ - δπλς - με

* Εστάλη υπό τῆς Κίρκης

341. Γρῆφος.

Ουδ 1 x 1 $\frac{\text{τάν}}{\text{δν}}$ ή Λυών.

* Εστάλη υπό τὸ Χρυσό Αγγελούδη

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσων τοῦ φύλλου 29.

267. Πιραμίς (πυρά, μν.)—268. Βάλος-μῶλος.—269. Αἴσιον-Ιάσιον.—270. Ο λύχνος.

271. ΜΑΡ-ΔΟ-ΝΙ-ΟΣ 272-274. 1,
ΔΟ-ΜΟ-ΚΟΣ τὸ ἀνόμοιον
ΝΙ-ΚΟΣ καὶ ἀποινώητον. 2, "Ο γε
ΟΣ μισεῖς, πόρρω

τούτου ἀπέχουν. 3, Φαύλοις φαύλα φέλι ἐργάζεται.—275. ΛΔ-ΚΡ (λάλει καίρια) ΛΡΙΣ

(Λάζινα, Λαζίτης, Κάμηλος, Ράσον).—276. Ἀρχὴ τοῦ νικῆντος θεού.

—277. Ἐάντις ἔγχειρη ἀναιδῶς τὸν ἥλιον θεᾶσθαι, ἀφαιρεῖται τὴν δψιν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Γ' λεξίς μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στημάτων λεπτά 10, διὰ δὲ τῶν συνδρουμάτων μας λεπτά 5 μόνον μὲ παρέχα τοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ πεφαίλα τὸ τριπλάσιον. Ελάχιστος δρός 15 λεξίς, δηλαδὴ καὶ αἱ ὄλυγάτεραι τῶν 15 πληγώντας τὰ νησάντα 10. Ο χωριστὸς στίχος, ἐστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ ισοφαίλα ή παγέα η ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στημάτων, διπλογίζεται ὡς ἔξι λεξίς ἀπλαδα—Αἱ μῆδι συνδενόμεναι υπὸ τοῦ ἀπατημού ἀγγεῖλαι δὲν δημοσιεύονται.

Μ ενεξεδένιο Μπουκετάκι, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἔορτῆ τοῦ διδύματός σου δέξου ἔνα μπουκέτο ἐγκάρδιες εὐχές. — Εἰκοσή Πέμπτη Μαρτίου.

Κ αλὴ ητο ή... κουτρουβάλα, Βαρδώνες Σκαρπεῖα; Καλὰ ή κουτρουβάλα, μὰ καὶ τρεῖς καρέλιες νὰ συμπαρασύρῃ! — Κήρους τοῦ Διαιτοῦ καὶ Σα.

Ε ὑπομονὴ εἰς τὸ προσφιλές Πατριωτικὸν Αλοήθημα ἔτη πολλὰ ἐπὶ τῇ δινομαστικῇ ἔορτῇ του. — Συνοριακὴ Ήλιο.

Α νταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν καὶ παντὸς εἶδους. Διεύθυνσις ἀσφαλῆς: Ἰωάννης Η. Ι. Φέρμπον, Βόλον. (H, 420)

Φ ίλατε "Ἀρχον Πηλίου, "Οσους ἀγαπῶ ποτὲ δὲν ληπτοῦν. — Ελληνοπαίδες! τὴν φῆφον μας στὴν Πάλονονος Ἐλλάδα, νὰ τὴν ἀνακούσιωμεν. — Αθάνατος Ἐλλάς.

Σ τὴν Ἐπιδα, στὴν Ἐπιδα, ποὺ στηλώνεις τὴν πατρίδα στὴν ΧΡΥΣΟΦΩΤΗΡΗ ΕΠΙΔΑ

Τῆς νεότητος τροφοῦ ἐτῶν ὄντερων τὴν κοιτίδα φῆφον δώσατε λευκον.

Προσφιλῆς Ἀνάμνησις (H, 422)

Η ἰσχὺς μας, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἐπικινησεως δὲ ης περιβλήθη-μεν δηλ τὸν ἀπανταχοῦ Ἐλληνοποτα-δῶν, καθιστᾶ ἡμᾶς ὑπερηφάνους καὶ ὑποχρέους, νὰ συνείσωμεν ἐνδόξως τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα, διὰ ἀπὸ τετραετίας ἀνελάβομεν.

Εἶναι λόγοι τῆς ἐτῶν ἀρχηγῶν τοῦ Απαρτεμού κούματος

ΕΥΓΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ

οὓς ἀπήθυνεν εἰς τοὺς ὑποδεγμένας αὐτὴν

συνδρομητὰς τῆς Αδιαπλάσεως, ἐν τινὶ ἐπαρ-χικῆ πόλει, καὶ οὖστινας λίαν πολακευτικῶ-τατα ἀνέγραψεν ἐκεῖ ἐκδιδομένη ἐπαρχιακὴ ἐφημερία.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΟΤΙΜΟ

νὰ δηλησθεῖται τὸ στόμα σου σὰ Δημάρχου μεγά-

Σωθικανετὰ φεύματα, μὲ πονμεικαὶ ἀλλαθεια, ίλος

Στὸν πονμεικαὶ φορτόσανε πενήντα πολοκθία.

* Επισκέπτηρια Ἀλεξανδρείας. (H, 433)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΑΝΟΙΚΤΟΚΑΡΔΩΝ

Τῆς ὑποδεῖται τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρεσβετοῦ

καὶ τῇ διαταχῇ τοῦ Ἕπουργοῦ διορί-

ζονται εἰς τὴν πρεσβείαν· γενικὸς γραμμα-

τεὺς Ἐπιδυοφόρος, γραμματεὺς Ξανθὴ Φολ-

βη, διερμηνεὺς Γαλανόλευκον Κῆμα, ἀκόλου-

θοι: Παλλάς, Αληστάνονα Καρδία, Ιον-

τοῦ Ἀργοῦ, Κάμια.

Εἰς τὸ Ηροεῖνον "Ὑποπρέξεος Εβελτίς

Υπαρξίας, γραμματεὺς Ρηγολέτρος, διερμηνεὺς

Ἀγρωτος, καθάσι: Κουροπάτιν, Σακ-

κούποις.

Προβιβάζεται εἰς Γενικὸν Πρόξενον δηλ τὸν τίτλον πολιτικοῦ πράκτορος ή τέως ὑ-

ποτρέθενος Διακριθεῖται Ἀρσανία.

* Απονέμεται ὁ ἀργυροῦ σταυρὸς τῶν ἵπ-

ποτῶν!! εἰς τὸν Αγγελονος τῆς Ελλίδος,

Διακριθεῖται Αρσανία, Ενέλικος Υπαρ-

ξιν, Ἐπιδυοφόρον, Γαλανόλευκον Κῆμα.

* Ο ὑπουργὸς τῶν Εξαπετρικῶν: Χια-

κός Αστήρ, δ Πρόεβην: Αγγελος τῶν

Επιλίδων Ναυτοπολεύοντος Μεσολογγίου, δ

Γενικὸς Πρόξενος: Διακριθεῖται Αρσα-

νία, δ Γραμματεὺς: Επιδυοφόρος.

Διατάσσεται Αρσανία Σόδα νὰ ὑπάγη

πρὸς παραλαβὴν Βασιλόπαιδος, προσ-

βληθεῖσης ὑπὸ ζολέρων, καὶ ἀπολύμανσιν πο-

ρυγέσιν τῆς, φόβον ἔχεινεν μὲν κατασχωνι-

τοῦ συνασπισμοῦ ἀποτέλεσμας αὐτὸ τοῦ

τὸ ἐτῶν προτέρων ἀποτέλεσμα τοῦ Δημο-

ψηφίσματος, φρονοῦμεν, διτὶ τὰ ἀποσκελε-

τωθέντα διὰ τῆς ἀποχωρήσεως διλων τῶν

ἰσχυροτέρων ὑποστηκόντων τῶν εἰς τὸ ἡμέτερον προσχωρήσεως τῶν εἰς τὸ δημόσιην

κόμμα, οὔτε θέλουσι καὶ ἀποτολήση τῆς διαμοιρήσεως τῆς Νίκης τοῦ Ονειρο-

ποτοῦ τῆς Δόξης.

Ε γκαρδίως εὐχαριστῶ Σκυλοκανάρην δι'

Ενθερμον τὸν ποστήρηξιν, διὸν ὑπόρεχεται πρὸς βράβευσιν τοῦ φεύδωνυμού μου.

* Ερνοτὴ Πέμπτη Μαρτίου (H, 445)

Α ! Φιλότιμε! Εὐχὴ τῆς Μάρνας!

Πόσον εύνοης ἀλλα καὶ τυραννικὴ ὑ-

πηρέχει τὴν γνωριμία σου... Μᾶς ἀπεκριθεῖσες

ὅμως μὲ τὶς κούρσες ποὺ σου ἐκάμανεν ἀνά

τὴν Ματαρίαν καὶ τὸ Μπαρά!! Ο Βαρδώνος

εύρισκεται εἰσέτι καταγοητευμένος ἐν τῆς ιδι-

νότητος καὶ τῆς κλασικότητος (!!) αἵτινες τὸν κατεκυρίευσαν ἐκ τοῦ θω

έπιν, έπεισε το στρώσιμον ένδε δέματος ἀχύρων, τὸ ὄποιον ἐσκέπαζεν μὲν ροῦχα διὰ νὰ σχηματίσουν κλίγην.

Ο Λούλλης ἐνόρασεν διὰ τὴν κυρία αὐτὴ ἥτο ἡ Ἀντιβασίλεσσα. "Αγανά της Αντιβασίλεσσα, καὶ τὸ παιδίον ὃ οὐδέ της, ὃ μικρὸς βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΔ".

Ἐκρύθη ἐπίσω ἀπὸ τὸ θυρόφυλλον, καὶ περιέργος πάντοτε, ἥρχισε νὰ παρατηρῇ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο, τὸ δέσον ὀλίγον ἀγέτον καὶ βασιλικόν. Τὰ πάντα ἡμιποροῦσε γὰρ λείφουν ἀπὸ τὴν Γαλλικήν Αὐλήν τοῦ 1648, ἀλλ' ὅχι καὶ ἡ ἐθιμοτυπία, περὶ τῆς ὁποίας ὁ Βολταῖρος εἶπεν ὅτι «εἴνε τὸ πνεῦμα ἐκείνων ποῦ δὲν ἔχουν».

Ο μικρὸς βασιλεὺς ἐστέκετο σρθίος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου τῶν αὐλικῶν, οἱ ὄποιοι κατὰ τάξιν ιεραρχικήν εἴχον τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν βασιλικήν κατακλισιν.

Η ιεραρχία αὐτὴ ἥτο κάπως δύσκολον νὰ τηρηθῇ τὴν ἡμέραν αὐτήν, διότι ὅλοι οἱ ἐπὶ τῶν τιμῶν ἀξιωματικοὶ δὲν εὐρίσκοντο εἰς τὸν "Αγίου Γερμανού".

Συνεφώνησαν ἐπιτέλους νάναθέσωσιν εἰς τὸν κόμητα Μοτβίλ τὸ ἀξιωματικόν τοῦ ἀρχιθαλαμητόλου τῆς ὑπηρεσίας.

Οὗτος ἐπρωχώρησε πρὸς τὴν Βασιλέα, καὶ ἀρδοῦ ἔκαψε τρεῖς ὑποκλίσεις, ἥρχισε νὰ τοῦ βράχῃ τὰ φορέματά του.

Ο Λούλλης, ὁ ὄποιος παρηκολούθει τὴν σκηνήν μὲν πολὺ ἐνδιαφέρον, ἐλυπεῖτο τὸν μικρὸν βασιλέα, ὁ ὄποιος θὰ ἐτορτούριζε μὲ τὸ ὑποκάμισον εἰς τὸν παγωμένον ἐκεῖνον θάλαμον, ἀλλ' αἱ ἐπιλήξεις του δὲν εἴχαν ἀκόμη τελειώση.

Ἡ ἐπίσημος στιγμὴ τοῦ ὑποκαμίσου ἔφθασεν. "Ἔτο τότε ἡ πλέον περιζήτητος τιμὴ δι' ἓνα αὐλικὸν νὰ περάσῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὸ νυκτικόν του.

Ο Λουδοβίκος ΙΔ ὅλογυμνος ἐπερίμενε τὸ ὑποκάμισον. Ο κένης Μοτβίλ ἀρχιθαλαμητόλος τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ἔκρατοῦσε ἔδιπλωμάνον, ἐνῷ δὲν διελαρσοφουκὼλ ἔγαζε τὰ γάντια του διὰ γὰρ τὸ πάρη.

Ἡ ἐθιμοτυπία ἀπηγόρευε τῷν δέντροιν νὰ παρουσιάσῃ κανεὶς ὁ, τοῦτο περὶ τῶν πολιτικῶν γεγονότων, πορεύντες ὀλογέν τὰς λειθρέας των καὶ εὐπρεπίζουν, ἔρριπτον δὲ βλέμματα δισπιστα πρὸς τὰς ἀμάξες τῶν μεγίσταν, τῶν ὄποιων ἡ παρουσία τοὺς διὰ γάρ τὸ πάρη.

Ο δούξ παίρνει τὸ ὑποκάμισον, τὸ ψύχοντο τὸν ἕτης εἰσόδου τοῦ ἀνακτόρου, περιέργοι καὶ εἰρωγεῖ, διὰ νὰ ἴδοιν τοιλάχιστον τὰ βασιλικὰ ὄχηματα.

Εἰς ἓν τῶν ὄμιλων τῆς αὐτῆς, ὁ Λούλλης παρετήρησε τὴν ἀγαθὴν φυσιογνωμίαν τοῦ πρώην προσταμένου του, τοῦ μπάρμπο Πλανσέτου, ὁ ὄποιος

ἀύτες ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περάσῃ τὸ ὑποκάμισον. Προχωρεῖ. Ἀλλ' ὁ δούξ Δελαρσοφουκὼλ δὲν εἰμιορεῖ νὰ τοῦ τὸ δώσῃ ἀπὸ εὐθείας. Τὸ δίδει πρώτον εἰς τὸν ἀρχιθαλαμητόλον, καὶ αὐτὲς πάλιν τὸ ἐγγειρίζει εἰς τὸν δοῦκα.

"Οταν τελοσπάντων ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀπεφάσισε νὰ καλύψῃ τὴν βασιλικήν ράχιν μὲ τὸ ὑποκάμισον, ὁ δυστυχῆς μικρὸς Λουδοβίκος ἥρχισε νὰ πταρνίζεται λυσσωδῶς, ἐνῷ εἰς ἔκαστον

πτάρνισμά του — τί γελοῖα πράγματα!

— οἱ αὐλικοὶ ὑπεκλίγοντο βαθύτατα, ἐπωκαὶ διὰ νὰ σχηματίσουν κλίγην.

Ο Λούλλης ἐνόρασεν διὰ τὴν κυρία αὐτὴ ἥτο ἡ Ἀντιβασίλεσσα. "Αγανά της Αντιβασίλεσσα, καὶ τὸ παιδίον ὃ οὐδέ της της, ὃ μικρὸς βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΔ".

Ἐκρύθη ἐπίσω ἀπὸ τὸ θυρόφυλλον, καὶ περιέργος πάντοτε, ἥρχισε νὰ παρατηρῇ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο, τὸ δέσον ὀλίγον ἀγέτον ἀντίτληλας τὴν στολὴν τοῦ παραμαγείρου πρὸς τὴν τοῦ μουσικοῦ, ὁ Λούλλης τὸν ἡμέρας τέλος καὶ τὸν μακρὸν ἀποστέλλειν εἰς τὸν μαγαζείτερον ἀδελφὸν μου;

— Μπα! ἐδῶ εἰσαι καὶ σύ, μικρέ; εἰπεν εἰς Πλανσέτος ἐπίσης καταχαρούμενος.

— Μπα! ἐδῶ εἰσαι καὶ σύ, μικρέ; εἰπεν εἰς Πλανσέτος ἐπίσης καταχαρούμενος.

Καὶ γωρὶς νὰ περιμείνῃ αὐτὸς νὰ ἔλθῃ κανένας νὰ τοῦ περάσῃ τὸ νυκτικόν του, ἐπῆγε καὶ ἔχωθη, καθὼς ἥτο ἐνδεδυμένος, εἰς μίαν ἀποθήκην, δέου ἐκοιμήθη ἥσυχα καὶ ζεστὰ ὅλη τὴν νύκτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Διὰ τὴν τηγάνην

Τὴν ἐπαύριον, ἔξυπνίσας ὁ Λούλλης κατῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν τοῦ ἀνακτόρου, δέου ἡμέρας τοῦ παιδίου, ἐσταράτησε:

— Συγγράμην, κύριε μουσικέ, σᾶς μιλῶ ἀκόμη ως γὰρ ἡσθιεις μαριτιόνι...

— Δέη πειράζει, καλέ μου Πλανσέτε, ὑπέλαθεν ὁ μικρός, θλίβων τὴν γείρα τοῦ ἀρχιμαγείρου. Δέη θὰ ζεχάσω ποτὲ διὰ εἰσάσκεις στὴν ἀσχηματάδα καὶ οἱ ἔχεις: Μαρμαρωμένος Βασιλῆς, Ἀναγεννώμενος Φοίνιξ, Πνοὴ Ψυχορραγούντος Ἀγγέλου, Ανεμώνης, Καλύξ τοῦ Ανδρού τῆς Αιταλοῦς, Κοσαῆς καὶ Φαντακῆς.

— Εἰπενεις τοῦ Ε' τοῦ Ε'

(Επειτα συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Π μαρμά στὸν Κήρυκα τοῦ Δικαίου ἀτα-

κτοῦντα:

— Εκατάλαβα διὰ θέλεις νὰ φᾶς ξένο.

Καὶ ὁ Κήρυκας τοῦ Δικαίου:

— Απατᾶσαι, μαρμά... δὲν πεινῶ.

— Εστάλη ὑπὸ τῆς Ηχοῦς τῆς Καρδίας

* * *

Μία ἐφαρμογὴ τοῦ ἐσχάτως ἐν Τουρκίᾳ περιφέρειας Συντάργατος:

— Μαρμά, λέγει ὁ Μίμης, ὁδὸς ἔχωμεν Σύνταγμα καὶ ιστήτηα, διατὶ δίδεις περιστέρο πεπόνι εἰς τὸν μαγαζείτερον ἀδελφὸν μου;

— Εστάλη ὑπὸ τῆς Ηχοῦς τῆς Καρδίας

* * *

Μία ἐφαρμογὴ τοῦ Κήρυκα τοῦ Δικαίου περιφέρειας Συντάργατος:

— Οταν ἐπαναληπτὴ κανεὶς τὴν πατρίδα του καὶ τὸν δικούς του ὕστερον ἀπὸ τὸν πατέρα προσγονούται εἰς τὸν μαγαζείτερον ἀδελφὸν μου;

— Μπα! ἐδῶ εἰσαι καὶ σύ, μικρέ;

— Επειτα συνέχεια Αιγανεννωμένου Φοίνικος

* * *

ΑΙΓΑΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

32.— Η Αιγανεννωμένη τοῦ Ελληνισμοῦ μοῦ συνιστᾶ μίαν πτωχήν γειτόνισσά της, ἡ οποία βλέπει τὰ φύλακάδια μου εἰς τὴν σίκιαν της καὶ ὑγραΐνονται οἱ ὄφθαλμοί της εἰς τὴν λύπην τοῦ πατέρα που δὲν δύναται νὰ γίνησε συδρομητρία. "Ἄσεις εἰς σᾶς ὀφείλει τὴν γένη μου διότις θα πέσεις στὸν πατέρα μου λοιπόν" εἶπεν τοῦ Φοίνικος τοῦ πατέρα τους θα σταματήσῃ αὐτά τὰ δάκρυα.

Τὸ Α' Τρίμητα τῆς "Ωραίας Χίου" ἐνέγραψε δι' ἐντος τὸν ὄπιθην τοῦ Αἰγαλού Ν. Γοργαζῆς, ἀπόστολος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ καὶ γόνος τῆς μεγάλης ὑδραικῆς οἰκογενείας. "Ο μακαρίτης, ὑπὸ πολλῶν προτερημάτων κοσμούμενος καὶ διακρινόμενος διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ ἀγαθήτητα τοῦ καραπόδου του, ητο προσφιλέστατος τοῦ πατέρα του, ητο προσφιλέστατος τοῦ μαρτυρίου του, ητο προσφιλέστατος τοῦ θεού του, ητο προσφιλέστατος τοῦ θεοῦ της Ζωῆς" ήταν οι λόγοι της Εύγειας!

— Ακοῦς ἐκεῖ ποῦ δὲν θέλω νὰ γέω καὶ σένα εἰς τὴν Αιληλογραφίαν μου, Σμηνοράϊκή Ήχῳ! Καλῶς νὰ ἔλθῃς εἰς τὰς Αθήνας. Μὲ πολλὴν μου χαρὰν θὰ σὲ γνωρίων καὶ προστικών, διοτε απὸ τὰ τραγούματα σου ἐνώπιον δὲν θέτω εἰς πολὺ καλό παιδάκι.

Καποίος ἀνώνυμος ἀπορεῖ πᾶς ἡ Αιγαλούσσα Αρσανέας δὲν ἐπῆρε τοῦ θεοῦ της Ζωῆς Ν. Γ. Γοργαζῆς, πολλής της συγχαρούσας διὰ τὸ θεού της Ζωῆς Κλέοντας (ἐλλήνης θεού της Ζωῆς) Μαρμαρόποδον Βασιλέαν (ἐλλήνης θεού της Ζωῆς) Μαρμαρόποδον Σαλαμίνος (πολὺ μὲν εὐχαριστησην η ἐπιστολή σου) Ελληνίδης Κλέοντας (ἐλλήνης θεού της Ζωῆς) Μαρμαρόποδον Χαροκόπειον (ἐλλήνης θεού της Ζωῆς) Σαλαμίνος (πολὺ μὲν εὐχαριστησην η ἐπιστολή σου) Ελληνίδης Κλέοντας (ἐλλήνης θεού της Ζωῆς) Μαρμαρόποδον Χαροκόπειον (πολὺ μὲν εὐχαριστησην η ἐπιστολή σου) Ελληνίδης Κλέοντας (ἐλλήνης θεού της Ζωῆς) Σαλαμίνος (πολὺ μὲν εὐχαριστησην η ἐπιστολή σου) Ελληνίδης Κλέοντας (ἐλλήνης θεού της Ζωῆς) Σαλαμίνος (πολὺ μ

